

Királyerdői Harangszó

A Csepel-Királyerdői Református Egyházközség lapja, megjelenik évente 5 alkalommal
XV. évf. 5. szám - 2024 Karácsony

**„De te, Efratának Bethleheme, bár kicsiny vagy a Júda ezrei között:
belőled származik nékem, a ki uralkodó az Izráelen; a kinek származása
eleitől fogva, öröktől fogva van.“**

/Mik 5,2./

*Szeretettel köszöntjük kedves Testvérünket
2024 Karácsonyán!*

Ima a békés ünnepekért

„Fiad születésének napjára készülve kérlek add, hogy a világban és családomban béke, szeretet és meghitt együttlét honoljon. Kérünk, jöjj el a mi szívünkbe újra és maradj velünk. Segíts esendőségünkön, hogy majd egy év múlva ne ugyanezt kérjük, hanem azt, hogy teljesebben ünnepelhesünk Veled. Köszönöm Jézusom, hogy eljöttél és megajándékoztál magaddal. A legnagyobb karácsonyi ajándékot válaltad, hiszen senki nem adta életét úgy értem, mint Te a kereszten. Add meg kérlek azt a kegyelmet, hogy majd együtt ünnepelhessek Veled és szerettemmel a Te asztalodnál, az Atya és a Szentlélek társaságában.“

Ámen

Ünnepi alkalmaink:

December

24. **Szentesti** áhítat: 15ó

25. **Karácsony I.** 10ó: Istentisztelet+úrvacsora

26. **Karácsony II.** 10ó: Istentisztelet

31. **Óév** 15ó: Óévi hálaadó Istentisztelet

Január

1. **Újév** 10ó: Újévi áldáskérő Istentisztelet

Továbbra is minden vasárnap 10-kor istentiszteletet tartunk, vele párhuzamosan gyermekfoglalkozást, előtte 1/2 10-kor imaközösséget, előtte $\frac{3}{4}$ 9-kor gyermekistentiszteletet.

Az Istentisztelet előtt vasárnaponként 5 perc énektanulás, gyakorlás van. Iratterjesztés: Istentisztelet előtt és után.

A találkozás reményében,

a Bp-Csepel-Királyerdői Református Egyházközség Presbitériuma

Egy-egy mondatban, amik mostanában történtek...

Gomba gyülekezet látogatás, SDG zenés Istentisztelet

Advent I. vasárnapja: kézműves gyermekdélután

„Vegyétek le róla a szennyes ruhákat! Lásd! Levettem rólad a te álnokságodat, és ünnepi ruhákba öltöztetlek téged!” Zakariás 3,4

Egy kerek, amforaszerű szennyes kosarunk van otthon, amely már több mint húszéves, nászajándékba kaptuk az egyik gyülekezeti közösségtől egykor. Mindig eszembe jutnak ők, amikor beleteszek egy-egy ruhát. Sajnálom kidobni. Pedig már a felső koszorúja is szétjött. Elgondolkodtam rajta a minap: tényleg több évtizedes házasság után nem is olyan egyszerű kérdés az, hogy hova tesszük a szennyeset?

Hiszen ezek azok a szagok, ezek azok a munkaruhák és zoknik, amiket csak itthon látnak, és éreznek. Ezek azok a szennyesek, amikről máshol talán nem is tudnak, és máshol nem mutogatunk. Amik a szerelem lobogásában olyan egyszerűen bekerültek abba a kosárba. De ahogy telnek az évek egyre többször kérdés az, hogy ki is teszi bele a mosógépbe, ki teregeti ki, és végül ki teszi be majd tisztán a szekrénybe. A család az a hely, ahol ezek a kérdések felmerülnek. Méghozzá azért, mert itt valami olyan szeretetet élünk meg, ami nem cserélhető le semmivel. Hiába diktálja az ÁNTSZ nekünk azt, hogy az a legbiztonságosabb, ha mindent eldobunk, és még a ruhából is az eldobható a leghasznosabb egy munkahelyen.

Itthon ez biztosan nem így van. Sem egymást, sem régi dolgainkat nem dobjuk ki, hanem újra és újra megtisztítjuk öltözetünket is, és szívünk szeretetét is. Ez nem is olyan egyszerű! Nincs az a kapcsolat, amelyikben néha ne tennénk föl a kérdést, lehet még megtisztulunk? Ebben segít a hit, hogy lelkünkben őrizzük a reményt: Igen, mindig lehetséges. Mindig megtisztulhat öltözetünk. Ugyanazzal, ugyanott lehet újat kezdeni. Isten sem dob ki bennünket, és tőle soha nem fogjuk azt hallani, hogy ránk már nincs szükség. Nem igaz az, hogy valami annyira be tud szennyeződni, hogy nincs megújulás.

Tovább folytatva ezt a képet - ahhoz, hogy megtisztuljon bármi is, a szennyeződéseknek át kell alakulniuk, új kapcsolatba kell kerülniük, például a mosószóda molekuláival. Hiába nézzük, hiába kerülgetjük a szennyeset, itt dolgozni kell, különben nem lesz megújulás.

Advent talán arra lehet nagyon jó alkalom, hogy egy kicsit megtisztuljunk. Maga az ünnep is megtisztítható a ráakódott pénzügyi, csillogó-villogó valóságtól. Nem kell a kidobható sok minden, hanem arra van szükségünk, hogy megtisztuljunk pontosan úgy, ahogyan a ruháinkat időnként kimossuk. És több évized után talán új módszerek, új szempontok is kellenek ehhez a megtisztuláshoz. Számomra óriási erő az a gondolat, hogy nem vagyunk eldobhatóak egymás számára: ez a szeretet lényege.

Egyik ismerősöm mondta, hogy neki ez meg ez a legszimpatikusabb egy családból. Én meg mondtam, hogy igen, csakhogy vele jár az anyósa, meg a lánya is. Mi szépen kimazsolázzuk a számunkra kedveset, de hogy az illető mit hordoz a szívében, és mitől lett ő az, aki, azt nem figyeljük meg. Isten nem mazsolázta ki a jót magának. Nem azt mondta, hogy elegendem van a rossz emberekből, eljövök, és kiveszem innen a jókat. Nem, hanem eljött, és ezt a világot úgy, ahogy van, szőröstül-bőröstül megváltotta. Nem dobta ki a rossz világot, nem teremtett magának egy újat, hanem ezt a régit, elromlottat megújította.

Adjon Isten nekünk teremtő szeretetet, leleményességet, hogy dolgozni tudjunk szeretetkapcsolataink megújulásán, hogy Karácsony ünnepe ennek adjon majd teret. Ámen.

Fekete Ágnes: Református félóra

Jó várakozás nélkül csak önámítás az ünneplés

Most kétféle várakozásba kapcsolódunk be: a kismama Mária és az ószövetségi választott nép várakozásába. Mária várja újszülöttét – mi az utolsó hetek izgalmaiban csatlakozunk hozzá. Egy kismama életében az utolsó hetek valódi izgalommal telnek: vajon milyen lesz az arca? Vajon mennyire változtatja meg az életemet? Vajon mennyire vezet engem Istenhez, mennyire közvetíti felém Őt? A kismamával együtt várakozva hasonló kérdések bizsergetik a szívünket: vajon milyen lesz ennek a karácsonynak az arca? Mennyire változtatja meg az életemet az Újszülött? Mennyire vezet engem ez az ünnep Istenhez?

Jól találta ki a Teremtő, hogy az újszülöttre kilenc hónapot kell várunk: nincs olyan okos, szerető, felkészült ember, aki egy gyermeket három nap alatt be tudna fogadni, tudná értékelni ennek örömét, és szívesen vállalná a változások kötelességeit. Ehhez hónapok, hetek kellenek. Ha egy emberi újszülöttet nem lehet pár nap alatt befogadni, hogyan meri bárki is azt képzelni, hogy az újszülöttként elénk lépő Krisztust be tudná fogadni pusztán a karácsonyi szertartásokon való részvétellel? Ne ámítsuk magunkat: az ünnep gazdagságát nem lehet befogadni egy, két, három nap alatt. Épp ezért nem elég a szentesti áhítat, hanem elengedhetetlen a hosszú készülődés.

A másik várakozás az ószövetségi választott népé: évszázadok óta várják a Messiást, mert a próféták üzenetei és az idegen katonák kardjai megtanították őket arra, hogy maguktól nem tudnak szeretetben, vallásos tisztaságban és politikai függetlenségben élni. Életbevágó várakozásukban ki is dolgozták, hogyan fog érkezni felnőtt személyként a Messiás, hogyan kell átadni neki a stratégiaileg fontos pontokat, s hatalmát hogyan kell fegyveresen is elősegíteni. Technikailag mindent megtettek a várakozás tökéletességéért, csak éppen nem ismerték fel, amikor megjött az, akit vártak. Abba a hibába estek, hogy pontosan tudni vélték a Messiás érkezésének célját, körülményeit és következményeit. Megrendítő figyelmeztetés ez az új választott népnek: nehogy a karácsonyi várakozásunk technikailag ugyan tökéletes készület legyen karácsonyfával, ajándékokkal, takarítással, főzéssel, aztán mégis lemaradjunk az „Igaziról”. [...]

A karácsony lényege éppen a születés, az új, a nyitottság, a meglepetés. Hagyjuk magunkat meglepni Istentől! Persze azt is tudjuk: az Ő érkezése nem érdem, és semmilyen tökéletes készülettel nem kényszeríthető ki.

Érkezése ajándék. S hatalmánál fogva képes akkor is meglepni minket, ha készületünk igénytelen volt – ha istállót készítettünk neki. Akinek volt már rettenetesen elrontott karácsonya, az talán többet megértett akkor belőle, mint sok „kellemes” ünnepléskor. Ilyenkor mélyebben megérthetjük: akkor is megszületett, ha semmi nincs rendben, ha hatalmas sötétséget kínálok én, a családom, az egyházam, az országom. Akkor is ünnep van, ha minden emberi elromlott.

A Gyermekek sötétségbe születik. A sötét jelenti a hiányt, a fény hiányát, fogyatékoságunkat, de bűneinket, tudatos sötétségünket is. [...] Bármilyen sötétség is van bennem és körülöttem, bármilyen istállót kínálok is, ha akar, meg tud születni. Az istenit nem lehet feltartóztatni: sem fogyatékoságaimmal, sem bűneimmel. Nagy vígasz ez: nincs hatalmamban megidézni Őt, de elűzni sem tudom. Ma is szállást keres a Szent Család, a születendő Kisedd, és sokszor csak istállói helyet adunk, adok. De ide is meg tud születni. Örömhír, hogy nem érdemeim szerint születik meg, nem az enyém az első lépés, hanem a nagyvonalúságé, az előre-szereteté. S épp ezt kell eltanulnunk: akkor szeretni, esélyt adni, amikor még nem érdemli meg a másik, amikor még nem bizonyított. Nem azért szeretni, mert jó, hanem azért, hogy jobb legyen. Istent nem tudjuk megérdemelni vagy kierőszakolni, de nem tudjuk feltartani vagy elűzni sem. [...]

Karácsonykor a hétköznapi porától és bűneinktől megterhelt szeretetet akarjuk megtisztítani, felidézni, pulzusát megtapintani. Ebben Mária várakozása az igazi, s ebbe kell bekapcsolódnunk: az alázatosan nyitott, a következményeket teljesen vállaló, imádkozó várakozásba. Ezért nem tennünk kell valamit a várakozásban, hanem vissza kell lépnünk: okos, tapasztalt, mindentudó énünket kell háttérbe szorítani böjtléssel, a nemtudás nyitottságával, az Újszülöttre figyelő önfelejtéssel, a meglepetésnek előre örülő bizalommal. Nehogy egy „magunk fabrikálta” karácsonyt ünnepeljünk, hanem a lüktető Szeretethez azt a többletét, újdonságát, dinamikáját, amelyet Isten adni akar nekünk. Hagyjuk magunkat meglepni!

Dr. Papp Miklós görögkatolikus pap

Amik előttünk vannak...

Egyetemes imahét: Január 19-25.

Teréz anya: Az élet himnusza

Az élet egyetlen - ezért vedd komolyan! Az élet szép - csodáld meg! Az élet boldogság - ízleld! Az élet álm - tedd valósággá! Az élet kihívás - fogadd el! Az élet kötelesség - teljesítsd! Az élet játék - játszd! Az élet vagyon - használd fel! Az élet szeretet - add át magad! Az élet titok - fejtsd meg! Az élet ígéret - teljesítsd! Az élet szomorúság - győzd le! Az élet dal - énekelj! Az élet küzdelem - harcold meg! Az élet kaland - vállald! Az élet jutalom - érdemeld ki! Az élet élet - éljed!

*****

2024. november 17-én a Gombai Református Gyülekezetben voltunk gyülekezeti kiszálláson, kiránduláson. A délutáni Istentiszteleten szolgált a Soli Deo Gloria kórus, és gyülekezetünk tagjai: énekkel, zenével, igével. Az összekötő kapocs, hogy Nagyszüleink 40 évig voltak - szolgáltak ebben a Pest vármegyei faluban. Gyerekkorunkban sok időt töltöttünk ott, szinte ismerősként köszöntöttünk mindenkit. Királyerdőből 16-an képviseltük gyülekezetünket. A meghitt alkalom után bőséges szeretetvendégséggel fogadtak minket a gyülekezeti házban, ahol volt idő testvéri kapcsolatok kötésére, ápolására is.

2024. december 1-én, advent I. vasárnapján templomunkban kézműves délutánt rendeztünk. 33-an vettek részt gyerekek és felnőttek egyaránt. Az érdeklődők 5 féle karácsonyi-adventi témájú asztalnál alkothattak. A felnőtteket pedig egy kis forralt bor is várta :).

Idén is részt veszünk a Református Szeretetszolgálat Szeretetdoboz akciójában

*****

Könyvajánló: Bibliai kéziatlasz

Ez az atlasz a Biblia történetét tekinti át, átfogó történelmi, vallási és földrajzi összefüggésekkel gazdagítva a Szentírás olvasóinak ismereteit. A világ teremtésétől a keresztyénység elterjedéséig végigköveti a bibliai elbeszélést, gazdagon illusztrálva azt térképekkel és háttér információkkal, könnyen használható, olvasóbarát formában. Ár: 4000.-

Kótai Margit: Karácsony

Ködfátyolba burkolózott
fájdalmas szomorú földünk,
esőverte, csendes, párás tájon,
hideg, ismeretlen levegő bujkál.

Zizegve ropog lábunk alatt, az
avar,
fájdalmas szisszenéssel vihart
kavar,
szorgos munkáskezek vigyázzák a
rendet,
de elhangzik néha egy jaj, s egy
sóhaj.

Szeretetet várva jön a csendes éj,
Karácsony küszöbén a drága fény.
Csengettyű ha szól, kevesen
hallják,
lekükben fájdalom, bánat bujkál.

Halkan zörögnek az ajtó előtt,
egy angyal bebocsátásra vár,
kezében egy gyertyaszál.
hangja szinte muzsikál.

Tekints az égre fáradt vándor!
S egy csillag ragyogja be arcát.
a fény az, melyre életedbe vártál,
kövesd hát az ég fénylő sugarát.

Viharos utadon, szánj rá egy
percet,
hagyd el a földi gondokat,
csak figyeld a kijelölt utat,
s lelki csendességeden át, lásd
meg a földre szállt, égi csodát.

Fáradt vándor ki még ködben
jársz,
pihenj meg a jászolnál,
szegényes fekhelyen a megváltás,
a jóság, megbocsátás vár.

Csillogó szemmel reád tekint,
nincs már veled félelem, fájdalom,
Jézus kezéd fogja, vigyázza
léptedet,
veled marad, s elkíséri életed.

A következő szám várható megjelenési ideje: 2025 böjt

Cikkek, versek, gondolatok

leadási határideje: 2025. február 16.

**BUDAPEST-CSEPEL-KIRÁLYERDŐI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG**

1213 Budapest, Szent István út 194-196.

Tel.: 06-1/276-0649 - <http://csepke.reformatus.hu>

Szerkesztő: Temesvári Imre

Lektorálta: Temesvári Csenge